II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 7. april 2008

om at bemyndige Italien til i bestemte geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for dieselolie og LPG, der anvendes til opvarmning, i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2008/318/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet [1], særlig artikel 19, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 18, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF sammenholdt med direktivets bilag II fik Italien tilladelse til i »særlig dårligt stillede områder« at anvende reducerede punktafgiftssatser for dieselolie og LPG, der anvendes til opvarmning. Undtagelsen var gældende indtil den 31. december 2006.

(2) Ved brev af 17. oktober 2006 anmodede de italienske myndigheder om tilladelse til, i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, at anvende reducerede afgiftssatser i de samme geografiske områder for dieselolie og LPG, som anvendes til opvarmning. Italien ønsker at videreføre en praksis, som er blevet fulgt med hjemmel i ovennævnte undtagelse, efter den 31. december 2006. Den nye tilladelse ønskes bevilget for perioden 1. januar 2007 indtil 31. december 2012.

(3) Italien har et meget varieret terræn med skiftende klimatiske og geografiske forhold. I 1999 hævede Italien det generelle afgiftsniveau som led i en reform af beskatningssystemet. Under hensyntagen til de særlige territoriale forhold indførte Italien samtidig reducerede afgiftssatser for dieselolie og LPG for delvis at opveje meget høje varmeudgifter for indbyggerne i visse geografiske områder.

(4) Afgiftsdifferentieringens formål er at stille befolkningen i de berettigede områder mere lige i forhold til befolkningen i resten af Italien ved at reducere de meget høje varmeudgifter. For at identificere de berettigede områder har Italien baseret sig på objektive kriterier om de klimatiske forhold samt på områdernes adgang til naturgasnet. Sidstnævnte kriterium afspejler, i hvor høj grad befolkningen i de pågældende områder har mulighed for at vælge mellem forskellige brændselskilder.

[1] EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100. Berigtiget i EUT L 195 af 2.6.2004, s. 31).

(5) Afgiftsnedsættelsen er gældende i geografiske områder (kommuner), som opfylder et af følgende kriterier: i) kommuner, der er omfattet af zone F som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 1993 [1], dvs. kommuner med mere end 3 000 »graddage«, ii) kommuner, der er omfattet af zone E som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 1993, dvs. kommuner med mellem 2 100 og 3 000 »graddage« [2] og iii) Sardinien og mindre øer (alle italienske øer bortset fra Sicilien). Da udviklingen af naturgasnettet i betydelig grad vil mindske de ekstra udgifter til opvarmning og især forbedre forbrugernes valgmuligheder mellem forskellige brændstoftyper, vil nedsættelsen bortfalde i kommuner i anden og tredje kategori, når naturgasnettet er blevet etableret i disse kommuner.

(6) Det fælles træk for de nævnte kommuner er højere opvarmningsudgifter i forhold til det øvrige Italien. I klimazone E og F svarer afgiftsnedsættelsen i gennemsnit til 11-12 % af prisen på dieselolie og LPG til opvarmning. De gennemsnitlige varmeudgifter er som følge af klimaforholdene 90 % højere end landsgennemsnittet i klimazone E og 170 % højere end landsgennemsnittet i klimazone F. For øernes vedkommende skyldes de højere varmeudgifter sammenlignet med det italienske fastland deres særlige geografiske situation, begrænset brændstofforsyning og højere transportomkostninger og heraf følgende højere brændstofpriser sammenlignet med det italienske fastland.

(7) Afgiftsnedsættelsen er i alle tilfælde mindre end den berørte befolknings ekstra varmeudgifter, så der er ikke tale om overkompensation. De italienske myndigheder har især tilkendegivet, at afgiftsnedsættelsen ikke er højere end ekstraudgifterne i zone E og F som følge af det koldere klima. For øernes vedkommende har myndighederne endvidere anført, at afgiftsnedsættelsen ikke resulterer i brændstofpriser, der er lavere end de tilsvarende brændstofpriser på fastlandet.

(8) Den reducerede afgiftssats for både dieselolie og LPG er fortsat højere end de minimumsafgiftssatser for Fællesskabet, som er fastsat i direktiv 2003/96/EF.

(9) Foranstaltningen gælder kun opvarmning af lokaler (hos private såvel som i virksomheder). Den gælder ikke virksomheders andre anvendelser af de nævnte brændselsprodukter.

(10) Det vurderes, at foranstaltningen ikke fordrejer konkurrencen eller hæmmer det indre markeds funktion, og den anses heller ikke for at være uforenelig med Fællesskabets miljø-, energi- og transportpolitik.

(11) Italien bør derfor i medfør af artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF bevilges tilladelse til, indtil 31. december 2012, at anvende en nedsat afgiftssats for dieselolie og LPG til opvarmning i visse geografiske områder med høje fyringsudgifter som anført i bilaget til denne beslutning.

(12) Det bør sikres, at Italien problemfrit kan anvende den særlige nedsættelse, som er genstand for denne beslutning, i forlængelse af den situation, som var gældende inden 1. januar 2007, i medfør af artikel 18 i direktiv 2003/96/EF, sammenholdt med dets bilag II. Tilladelsen bør derfor gives med virkning fra den 1. januar 2007 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien bemyndiges til at anvende nedsatte afgiftssatser for dieselolie og LPG til opvarmning i visse geografiske områder med høje fyringsudgifter som angivet i bilaget.

For at undgå overkompensation må nedsættelsen ikke overstige de ekstra opvarmningsudgifter i de pågældende områder.

Den nedsatte afgift skal være i overensstemmelse med kravene i direktiv 2003/96/EF, herunder især de i artikel 9 heri fastsatte minimumsafgiftssatser.

Artikel 2

Afgiftsnedsættelsen gælder kun forbrug i kommuner i de i punkt 2 og 3 i bilaget nævnte områder, så længe de pågældende kommuner ikke har adgang til et naturgasnet.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2012.

[1] Dekretet opdeler det italienske område i seks klimazoner (A til F). Opdelingen er baseret på enheden »graddage«, som i den konventionelle fyringssæson er summen af de daglige gennemsnitstemperaturer, som afviger fra de optimale 20 °C. Jo højere tallet er for en kommune, jo lavere er den gennemsnitlige udendørstemperatur i fyringssæsonen.

[2] De øvrige klimazoner er defineret ud fra følgende »graddage«: zone A (under 600), zone B (over 600 men under 900), zone C (over 900 men under 1 400) og zone D (over 1 400 men under 2 100).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. april 2008.

På Rådets vegne
R. ŽERJAV
Formand

BILAG

Geografiske områder, som er omfattet af denne beslutning

— kommuner, der er omfattet af klimazone F, som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993

— kommuner, der er omfattet af klimazone E, som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993

— kommuner på Sardinien og på mindre øer (alle italienske øer bortset fra Sicilien).